

**Nestoris Nouariensis vocabula suis locis: &
s[e]c[un]d[u]m Alphabeti ordinem collocata ...**

Nestor, Dionysius

[Straßburg], 1507

VD16 VD16 ZV 4606

P ante V

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98842](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98842)

nē Cereris filiā & sicani regis vxorē: quam ob
famā pulchritudinis singularis Orc⁹ Molosorū
rex rapuit: & matrimonio sibi coniūxit. Sed
Var. deling. lati. li. v. dixit Proserpinā lunam
esse: q̄ vt serpēs mō in dextrā: modo in sinistrā
late mouet: et ipsa luna apd̄ superos & inferos
æquis temporum spacijs cōmorat̄.

Prosper & prosper⁹: ra: rum declinari pōt: teste
Priscia. Vnde Cice. lib. vi. de republ. ait. De
inde est hominū generi prosperus & salutaris.
Prosperus. Require in dictiōe prosper.
Prosthesis. Regre in dictiōe prosthesis
Prosthesis. Require ibidem

Prosthesis cū t exili sequēte a: dici pōt. ppositio: vt
homo currit. Donat⁹ in plogo sup Terē. Pro/
stasis prim⁹ actus est initii: q̄ dramatis. Prothe/
sis cū th aspirato sequēte e: d̄ ppositiū siue p/
positio: vt ē a: ab: abs. Prothesis cū s post o: se/
quēte th aspi. & e: dici p̄ additio siue additamē
tū: vt ppositio. Prosthesis cū t exili post s sequē
te a: platura transferri potest siue p̄sidentia

Prothēdo & portēdo s̄ distāt: q̄ p̄cedere: p̄duce
re seu plongare fcat. portēdere aut̄ p̄sēdere.
Prothesis. Require in dictiōe protasis.

Proteus cū t exili & eus dip̄. facit in grō protei
& proteos. Luca. In medio stetit illa mari: sub
tempore vatis. Proteos fuit Oceani & Tethy/
os fili⁹. Prothous cū th aspi. p̄prium fuit viri
græci nomen: teste Home. lib. iij. iij.

Prothous. Reg. in dic. proteus

Protenus. Regre in dictiōe protinus.

Protinam. Require ibidem.

Protinus cū fcat deinceps vel deinde. Vir. geor.
iij. Protin⁹ aerei mellis cælestia dona exequat.

Protin⁹: statim. Vir. li. ænei. iij. Protin⁹ ad regē
cursum detorquet Hiarbā: q̄d & p̄inā dici p̄t
teste Dona. vt est etiā apud Teren. Protinā me
cōsiciam in pedes. Protinus itē fcat iurgē & cō
tinue: vt interpretat̄ Noni⁹ illud Vir. li. ænei. xij.

Traiecto missa lacerto protinus hasta: seruatq̄
cruenta tenorē. Protenus cū e fcat porro: lōge
Vir. li. ænei. viij. Cornuq̄ recuruo. Tartareā
intendit vocem qua p̄tenus om̄e. Intonuit ne/
mus: & siluæ insonuere pfundæ.

Proxenera nō p̄sonera dici debet. Nā a πρὸξεν/
vēō: q̄d est hospitio coopto deriuat̄. Nūc aut̄
& qui cōpositor v̄ mediator emibiliū rerū: si/
ue vendibilū est: proxenera vocatur.

P ante TO

Ptolemaida. Require in dictiōe ptolemais.

Ptolemais hui⁹ ptolemaidis vel Ptolemaidos: et
hæc ptolemaida ab actiō greco formata decli/
nari in recto potest: & cū t exili scribit̄ & vnico
l. Est aut̄ gncuplex vt ex Ptolemæo colligere po/
tuit: vna ægyptij: alia Aethiopiar. alia phoenicij
alia nili flumis. alia i Cyrenaica: puicia aphricæ

P ante V

Pubens. Regre in dictiōe puber

Pubertas. Ibidē.

Puber. Ibidem

Pubes & puber hui⁹ puberis cōis gñis est: testibz
Probo et Prif. et si Phocas mal. tm̄ gñis esse tra/
diderit. At v̄o Cæsar pubis cū i enūciari p̄cipit
cuius etiā cōpositiū adiectiue declinat̄ hic & hæc
Impubis & s̄ ipube: vt est apud Hora. in Epo/
do. Insignibz raptis puer ipube corp⁹. Et facit i
grō ipubis nō impuberis. Oui. li. Meta. iij. Im/
pubesq̄ genas & eburnea colla decusq̄. Virg.
li. ænei. v. Custodē ad sese comitēq̄ ipubis Iuli
Nā gñis ipuberis nō venit ab eo q̄d est i recto
pubis cū i: q̄ (vt dixim⁹) mō declinari debere
Cæsar tradidit: sed ab eo q̄ est i recto puber vel
pubes puberis: teste Prif. quēadmodū Ceres ce/
reris. Idē sentit Ser. sup li. Virgi. p̄latū vbi ait.
Impubis Iuli: ab eo q̄d est pubis. Nā q̄d ait Sa/
lusti⁹: puberes om̄es interfici iubet: venit ab eo
q̄d est puber. Et sunt ista cōis gñis si referantur
ad singlos. Multitudo aut̄ si dicat̄ fce tm̄ gñis
est: hæc pubes. Hec ille. Pubes itē p̄ ipa grate po/
nit̄: s̄ est pubertate: q̄ in masculino. xiiij. in fœmi/
na v̄o. xij. annorū est. Puber etiā & pubes sicut
ad hoīes ita ad herbas transferit̄: teste eodē Ser.
vt est apud Vir. li. gnei. xij. puberibz caulem fo/
ljs. Idem li. gnei. iij. pubentes herbarē

Pubis. Regre in dictiōe pubes.

Pudeo pudes a p̄e post actm̄ casum regit. Plau.
in Psdulo. Id quod pudet facilius fert̄: q̄ id q̄d
piget. Luca. Semp̄ metuit quum seua pudebūt
Et illud. Quod pudeat socios: prudens celare
memēto. Pudet impersonale facit in p̄o puduit
& puditiū est: testibz Diomede & Prif. & a par/
te ante actm̄ regit: & nōnunq̄ d̄m̄: vt est apud
Sylliū li. vij. Resides ad bella vocant̄. Quis pu/
deat certare senes: quis pro quibz dixit. Plau. in
bacchidibz. Neq̄ me neq̄ te: tuis intus puditiū
est factis: q̄ facis. Vbi etiam patet q̄ non solum
cum grō a parte post. sed etiam cum abltō pu/
det: impersonale cōstrui potest

Pudet. Require in dictiōe pudeo.

Puella. Require in dictiōe puer

Puella. Ibidē.

Puera. Ibidem.

Puericia. Require in dictiōe puerilitas.

Puericia. Require ibidem.

Puerilitas & puericia in vna scatione dici potest
teste Mar. Caro de liberz educandis. Velim me
Herculis audire puerilitatis formulā. Dicitur
nōnunq̄ per syncopā & puericia quattuor vi/
delicet syllabarū: teste Acrone: vt est apud Ho/
ra. in primo carminū. Aetæ non alio rege pu/
ericiæ. Puericia item p puritate nōnunq̄ poni/
tur: teste Marcel. Vnde Var. rerum diuinariū.
lib. i. ait. Quæ puericia est: infrequens: polluta.
Puer cōmunis generis est: teste Prisciano. Liuius

Q iij

in Odyſſea. Sancta puer Saturni ſilia. Neuius
belli puni. li. vi. prima incedit Cereis pſerpi
na puer. Declinat & hic puer & hec puera. ſi
cut puellus et puella. Plau. in Merca. Tu puere
abi hinc intro ocyus. Aphra. i. incedio. Opue
re puere: ſine me pſpicere mihi. Cæcil. in vi
bris. Age age puere: duc me ad patrios fines
decoratū opipare: ſi eſt laute vel opulēter. Livi
us in Odyſſea. Mea puera qd̄ bi ex ore tuo ſu
per fugit. Enni. Si nos ille ſuos dijs ſacrificare
puellos. Livi. li. x. Inde venit Romā: tenet ipſe
etiā atq; puellus. Iuue. ſaty. i. Et marib; nudas
oſtendit pyrrha puellas. & facit in dtō pſali &
ablō puella puellis: ſicut & puellus. Hiero. in
Daniele. c. xii. Cū deambulare in pomœrio
ſoli ingreſſa eſt hec cū duabus ſolis puellis
Pueritas. Regre in dictōe puerilitas.
Puerus. Require ibidem
Pugillares. Require in dictōe pugna.
Pugillaria. Ibidē. Pugillaris. Ibidem
Pugillum. Ibidē. Pugillus. Ibidē
Pugna luſta vocat vel preſiū. Pugnus norū vo
cabulū format diminutiue pugillus. Pugillar;
maſ. gñis eſt. Hiero. in Luca. Et poſtulās pugil
larem ſcripſit dicēs. Ioānes eſt nomen eius. Hi
pugillares pſalis tm̄ nu. tabellæ ſunt lignæ: vſ
alterius materiæ: in qbus ſtylo ſcribi pſuenit: q
& hec pugillaria dici pñt. etſi Tortel. in com
mentarijs orthographiæ dicat nō cōperiri. Vñ
Catullus ad Egnatiū ait. En negat mihi noſtra
redditurā pugillaria ſi pati poteſtis: qñ & ſ pu
gillum Martia. capitularis ptulit: cum dixit. Et
quicquid ille ex promptu ſentētia Parthorum
pugillo aſſeuerante dictauit
Pugnus. Reg. in dic. pugna
Pulchritas. Regre in dictōe pulchritudo.
Pulchritudo & pulchritas in vna ſcatōe dici po
teſt: teſte Nonio: qui & Cæciliū reſert ſcripſiſſe
Dij boni quid eſt illud pulchritas
Pulmentarium. Require in dictōe pulmentum.
Pulmentū & pulmentariū in vna ſcatōe dici pñt
Hierony. in Ioanne. c. vi. Pueri nunq; pulmē
tarium habent. Pulmētariū item appellari po
teſt pulmenti conditoriū ſive reſpoſitorium.
Puls & polenta ſiue pulenta (vſ Caper. vult) in
vno ſcato accipi pñt: & tā neu. q ſcem. gñis eſt
Oui. li. Metam. v. Dulce dedit teſta: qd̄ coxerat
ante polenta. Hierony. in li. i. Ioſue. v. ca. Et co
mederunt de frugibus terræ die altero: & azi
mos panes: & polentam eiſdem anni
Puluer. Reg. in dic. puluis
Pulvillus. Require in dic. puluinar
Puluinar neutro. & puluinus maſ. gñe declinari
pñt. Iuena. Fœda lupanaris tulit ad puluinar
odorē. Quid. de arte. Puluinar facili cōpoſuiſſe
manu. Idē li. heroi. Collaq; puluino noſtra ſe

renda dedi. Dicitur vulgo plummaciū. & for
mat diminutiue puluillus
Puluinus. Reg. in dic. puluinar.
Puluis & puluer in recto declari pñt. & format
diminutiue puluicū & puluicū. Hiero. i. q
da 3 epſa. Nefcio qd̄ vile puluicū. Apuleg. i
quodā carmine: de q̄ meminit in apologia de
magia. Miſi (vſ petiſi) nitellas oris ex arabicis
frugib; tenuem: candificū: nobilē puluicū.
Puluicū. Reg. in dictōe puluis.
Puluiculus. Require ibidem
Pumex ſcē. gñe a Catul. ponit: maſ. aut a Virg.
ænei. xii. cū ait. Vt cū latebroſo punice paſtor:
hoc eſt cauerna vel cauernoſo lapide
Punctum. Reg. in dictōe pingo
Punctus. Require ibidem.
Pungo facit in prō punxi & pupugi: teſte Priſ. ſz
& pepugi veteres dixere: vſ ſcribit Marcel. i ſu
pi. aut facit punctū. Inde fit hoc Punctū p bre
uiſſimo tpe & p linea. Teren. in Phormi. Tū
tēporis inde punctū ad hanc rem eſt. Pro linea
autē Cice. p plancio. Nā q̄ queſtus es ples te
ſtes te habere de Volitima: q̄ quod in ea tribu
pūcta tuleris. Sunt tm̄ q̄ pro linea etiā maſ. gñe
punctus declinant: q̄ qd̄ genere & philoſophi
proferunt: etſi Laurentius improbet
Punio nis. & pœnio pœnis cum ce diph. in vno
ſcato dici pñt: teſte Ser. ſup lib. x. ænei. gñiā
punior deponēs: teſtibus eodē Ser. ſup li. i. ænei.
& Marſello. Vnde Tulli. de officijs ait. Neq;
ad eius qui puniſ aliquem verbis fatigat: ſz ad
reipublicæ vultatem referri.
Pupa. Regre in dictōe pupus
Pupilla. Ibidem Pupillus. Ibidē
Puppis. Require in dictōe pupus.
Puppis. Ibidem Pupula. Ibidem
Pupulum. Ibidē. Pupul. Ibidē.
Pupus & pupa formāt p diminutionē pupulus
et pupula. Var. i. originib; Māmā lactis ſugen
tis paſcere pupū. Perſi. Dicite pōſtices in tēplo
qd̄ facit aug. Nēpe hoc vſ Veneri donat; avir
gine pupē. Mar. Pupā ſe dicit Gelſia cū ſit ann⁹
Oui. li. i. amoz. Suſpicio & fama ē oculis q̄q;
pupula duplex. Pupulū: vſ bs eſt a latere meri
dionali Sardinie: teſte Prole. Pupill⁹ & pupilla
nota ſūt vocabula. Pupilia itē oculi dī. Puppis
cū dupli. p ſeq̄nte e ſcribi: teſte Probo & etſi
debet. Sz & Puppis cū i poſt p: nō ſemel legim⁹
Mar. Scis quora de Lybico littore puppis eat.
Luca. li. viij. Vt ſit ab Emathijs ſemp tua lōg⁹
oris. Puppis & Hesperia pelago: cæloq; relin
quas. Oui. de Pōr. Dū mea puppis erat valida
ſūdara carina. nā ſi puppes dixiſſent: x̄lus ſtare
non poſſet.
Purus format comparatiuū purior ſuperlatiuū
puriffimus & purimus. Vnde Pompe. ait. Pu

metet inero. i. purissime tenero. Putus etiam pro purus ponitur: teste Pompeio.

Pusa. Require in dictione pusus.

Pusio. Require ibidem.

Pusus & pusa pro puello & puella a Varro. ponitur: qui & pusio vocatur. Iuue. Nonne putas melius quam tecum pusio dormit. neque ab eo quod est pupus deducit: ut Vgutio somniauit.

Puteo putes. & putro putres hoc distant: quod putere scelerere fecit: & prima producit syllabam. Putrere autem marcere: & per syllabam corripit. Horat. ser. xij. Putet aper: rhombus recens. Idem in sermonibus. Non alia quam qua Bizantia potuit orca. Sta. ii. Thae. xij. Nuda ossa: putresque vertere permittat saniem. Vir. li. gnei. xi. Quadrupedumque putrem cursu quatit ungula campum. Putreo putres. Regre in dictione putreo.

Q ante VA

Vadrans genus est ponderis. quadra vero mensa quadrata Iuue. Vt bona summa putes: aliena viuere quadra. Vir. li. aenei. viij. Patulis nec parcere quadris. Mar. Cum mitis turdus mihi quadrare placet.

Quadra. Regre in dictione quadrans.

Quadrupedans. Require in dictione quadrupes.

Quadrupes & quadrupedans dici potest. Syl. li. iij.

Collisae quadrupedantium pectoribus rotovoluitur corpora capto. Et Vir. li. aenei. xi. Pectora quoque quadrupedantium: pectora pectoribus rumpunt.

Qualis quale relatiui qualitatis sequenti substantiuo responderet. sed & nonnunquam antecedenti. Horat. in Epodo. Sed incitat me pectus: mammae putres equina quales hubera.

Qualus cum vnico ligno est vasis vimineus: qui & calathus dicitur. Virg. Tunc spisso vimine qualos. Colaque praeflorum fumosis derripe testis.

Qualus format per diminutionem Quasillus: teste Prisciano. quin & hic quasillus. Festus. Calathos graeci nos dicimus quasillos. Tul. in Philippicis. An non inter quasilla pendet aux. & corripit quod syllaba: licet qualus illam producat. Tibul. Si tibi cura togae potior: pressumque quasillo. Quasillus item per lanificio ponitur: ut interpretati sunt Porphyrio & Acron illud Horat. iij. carmi. Tibi qualum Cytheree puer. Quod quidem vasculum diminutiue quasillum mulieres vocant. Id autem est in quo pensa: vel tramam reuoluere solent.

Quande. Require in dictione quando.

Quando per aliquando ponitur: & nonnunquam per se quidem: teste Ser. ut est apud Vir. li. aeneid. xi.

Quando tot stragis acruos. Teucroque tua dextra dedit. Quandoque per quoniam accipitur: ut interpretatur Nonius illud Vir. Hic tibi fabor enim: quando haec tua cura remordet. Festus. Quando

non solum id quod quia fecit: sed etiam id quod postquam. Et cum graui voce pronunciat: fecit quia: & est coniunctio. Quando vero accentu acuto: tunc aduerbius est temporis. Quande etiam pro quando dicebant antiqui. Haec ille.

Quasillum. Require in dictione qualus.

Quasillus. Require ibidem.

Quatenos. Require in dictione quatenus.

Quatenus cum est fecit qua fine. Sicut haecenus hac fine: auctore Festo. quod antiqui (ut pergit) quatenos dicebant. Quatenus item fecit quousque: ut interpretatus est Seruius illud Ciceronis in Laelio. Est enim quatenus amicitiae dari venia possit. Quatinus per i fecit quia: ut est apud Iuuenam. Quatinus hic non sunt & vanales elephantum. i. quia. Acron super illud Horat. in. iij. car. Clarus post genitis quatenus. Quatenus (inquit) quid fecit. Nam quatenus aduerbius est interdum temporis: interdum loci. Quatinus vero coniunctio in est. Haec ille.

Quatinus. Require in dictione quatenus.

Q ante VE

Queo quis quit. & queor veteres protulerunt teste Diome. Accus inducere dicentem. Vnde omnia perdisci ac percipi queritur. Et Lucret. li. i. ait. Dum veniant aliae: ac suppleri summa queatur.

Quot. Require in dictione queo.

Quercus tam secunda quam quarta declina. declinari potest teste Prisciano. Ciceronis in chorographia. Quercos ramis ad terram iacent. & format per materiato quernus & querceus. Vir. georg. i. Sed tamen & quernas glandes. Porphyrio super illud Horat. in. iij. carminum. Querceta gargani laborant. Querceta (inquit) dicitur a querceis. s. arboribus. Et Seruius super illud aeneid. vi. At qui umbrata gerunt cuncta tempora quercu ait. Querceta corona accipiebatur. quod in bello ciuem seruassent. neque a quero quernus Quercus descendit: ut cum Catullus. Vgutio somniauit. s. a querquera: auctore Pompeio in haec verba dicere. Quercus dicitur quod id genus arboris graue sit & durum. Tamen etiam in ingere euadat amplitudinem. Querquera enim (ut subdit) grauem et magnam quidam dicit putant. Querpuera item frigida interpretatur: ut est cum tre more febris. Lucil. Iactans me ut febris querquera. neque a queror Querquera deducitur: ut cum Catullus. somniauit Vgutio. sed est Κορρη quod graeci dicunt: ut idem auctor est Pompeius.

Quereus. a. um. Require in dictione Quercus.

Quernus. a. um. Require ibidem.

Querella. Regre in dictione Quero.

Queror. Require in dictione Quero.

Querimonia. Require ibidem.

Quero quis cum a diphthongo scribitur: teste Apule. & ex qua & res componitur: auctore Varro. Nam proprie (ut ait) querere est: quae sit res